

II. LEKSIKOGRAFSKA METODOLOGIJA

UDK 808.62-23

Izvorni znanstveni članak

Primljen 8. IX. 1998.

Prihvaćen za tisak 5. X. 1998.

Nataša Bašić

Leksikografski zavod »Miroslav Krleža«
Frankopanska 26, HR-10000 Zagreb

PRIDJEVI NA -ći GLAGOLSKOGA POSTANJA U HRVATSKIM RJEČNICIMA

U radu se raspravlja o dvjema skupinama pridjeva glagolskoga postanja na -ći. Pridjevi iz prve skupine pred sufikslnim -ći imaju formante -e- i -u-, a njihov se sadržaj može odrediti definicijom 'koji obavlja radnju'. Oni iz druge skupine pred sufikslnim -ći imaju formant -a-, a njihov se sadržaj određuje definicijom 'koji je u odnosu (vezi) s radnjom'.

Grada za ovaj rad prikupljena je posljednjih godina iz dnevnoga i tjednoga tiska, iz književnih i znanstvenih časopisa kojima sam se služila pri radu u *Hrvatskome biografskome leksikonu*, iz članaka napisanih za to i druga izdanja Leksikografskoga zavoda te iz Akademijinih izdanja iz druge polovice devetnaestoga i s početka ovoga stoljeća, posebice *Rada JAZU*, koji obuhvaća društveno-humanistička i prirodoznanstvena područja. Ciljano su traženi pridjevi glagolskoga postanja¹ u stalnim imeničnim svezama kao dio stručnoga naziva (npr. *plivači mjehur*, *kupači kostim*, *jahači konj*, *trajnožareća peč*, *šumeći C*), isti takvi pridjevi u atributnoj službi u rečenici (Nad *raspadajućom lešinom* rojile su se muhe) ili pak takvi posve poimeničeni pridjevi (*Pozovi službujućega*. *To se može riješiti i bez predsjedavajućega*.)

Istraživanjem nisu obuhvaćeni pridjevi od glagola stranoga podrijetla na -irati zbog njihova velikoga broja i stalna tvorbena obrasca (3. l. množine pre-

¹ U radu se uporabljuje naziv *pridjevi glagolskoga postanja* namjesto naziva *glagolski pridjevi*, jer se potomnijim nazivom u suvremenim hrvatskim gramatičkim priručnicima tradicionalno označuju drugi oblici (glagolski pridjevi na -l (> -o), -la, -lo; -n, -na, -no; -t, -ta, -to). Međutim, u starijoj hrvatskoj gramatičkoj tradiciji za skupinu pridjeva participnoga postanja rabio se naziv *glagolski pridjevi*, što čine i neki suvremeni jezikoslovci (npr. S. Ham, *Atributna uloga glagolskih pridjeva sadašnjih i prošlih u hrvatskom književnom jeziku* 19. st., *Riječ*, 1995, 1–2, str. 17–26).

zenta + -ći): *debatirajući, iritirajući, kapitulirajući, propagirajući...*) te nestandardni pridjevni likovi poput *duhaći, glavnokomandujući, polivaći, rvaći* i sl.

Građa je potom abecedirana i uspoređena s građom u deset hrvatskih rječnika (jednojezičnih ili dvojezičnih), od kojih su četiri pravopisna. Rezultati su prikazani tablično na kraju ovoga rada.

Uočene su dvije skupine pridjeva: prva, koja pred sufiksom -ći ima nastavke 3. l. množine prezenta -e ili -u:

šume-ći
raspadaju-ći
službuju-ći
mogu-ći

i druga, koja pred sufiksom -ći ima samoglasnik *a*:

pliva-ći
kopa-ći
jaha-ći.

Prva se skupina pridjeva u suvremenim hrvatskim jezikoslovnim priručnicima postanjem dovodi u vezu s glagolskim prilogom sadašnjim, pa se tvorbeno opisuju kao glagolski pridjevi nastali popridjevljenjem glagolskoga priloga sadašnjega, odnosno kao oblici nastali unutarnjom tvorbom ili preobrazbom.² Od toga se tvorbenoga obrasca izdvajaju pridjevi *gorući, živući, kipući*, nastali najvjerojatnije analogijom prema pridjevnim likovima glagola prve vrste četvrtoga razreda (*vručí, umírući*), pa se oni prikazuju kao izuzetci. Uz te se oblike u suvremenome jeziku javljaju paralelni oblici *goreći, živeći, kipeći*, izvedeni prema tvorbenome obrascu te skupine, tj. od 3. l. mn. prezenta sufiksom -ći.

U interpretaciji njihova tvorbeni obrasca otvaraju se dva pitanja: je li u njih riječ o pravoj tvorbi ili o preobrazbi. Obično se navodi da je riječ o preobrazbi ili popridjevljenju glagolskoga priloga, što se ne može prihvatiti, budući da su se i pridjevi i prilozí razvili od participa, tj. iz njegovih različitih sintaktíčkih funkcija. Glagolski prilog sadašnji razvio se naime iz sintaktíčkih odnosa u kojima se izgubila veza sa subjektom i uspostavila veza s predikatom. U tom sintaktíčkome odnosu izgubila se sklonjivost participa, pa prilog sadašnji obilježuje nesklonjivost. Pridjevi pak, nastali od participa prezenta, zadržali su prvotnu sintaktíčku vezu sa subjektom, a time kategorije lica, roda i padeža te sklonídbenu paradígmú pridjeva određenoga lika.³ Stoga valja govoriti o participnome postanju tih pridjeva.

Taj se proces u hrvatskome jeziku zbio vrlo rano, pa su njegovi rezultati zabilježeni i u prvoj hrvatskoj slovnici, Kašićevoj iz 1604. godine. U njoj je

² V. npr. S. Babić, *Tvorba riječi u suvremenom hrvatskom jeziku*, Zagreb 1986, str. 37.

³ V. o tom D. Gabrić-Bagarić, O problemima razvoja glagolskoga priloga sadašnjega i prošloga, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 21, 1995, str. 51–65, kao i ondje navedenu literaturu.

razludžba tih dvaju glagolskih oblika jasno označena i u naglasnoj razlici između glagolskoga priloga (gerundija) i glagolskoga pridjeva (participa). Tako Kašić razlikuje gerundije (priloge) *bùducchi, mògucchi, imàyuchi* od participa (pridjeva) *budúchī, mogúchī, imayúchī*, na što je upozorio i R. Katičić u svojoj studiji o Kašićevoj gramatici.⁴

U suvremenome jeziku ti se pridjevi redovito tvore od nesvršenih glagola. U našoj su građi, koja je dijelom obuhvatila i izvore iz 19. st., potvrđena i dva izvedena od svršenih — *dojdući* i *minući* — u značenjima 'budući' i 'prošli' u sintagmatskim svezama iz starijega hrvatskoga gramatičkoga nazivlja i to za futur drugi naziv *dojduće svršeno vrijeme* i za aorist *minuće prošastol/prošlo vrijeme*.⁵

Od glagolskih priloga svi se razlikuju prozodijski, duljinom posljednjega sloga, a pojedine skupine i promjenom intonacije i(li) duljine naglašenoga sloga:

PRILOG PRIDJEV

<i>īdūci</i>	<i>idūci</i>
<i>šúmēci</i>	<i>šumēci</i>
<i>tègleci</i>	<i>tègleci</i>

U pridjeva izvedenih od trosložnih glagola na *-iti*, kojima je prvi slog dugouzlazan, prvi se slog skraćuje i prelazi u krakouzlazni:

PRILOG PRIDJEV

<i>júriti</i>	→	<i>júrēci</i>	<i>jùrēci</i>
<i>míriti</i>	→	<i>mírēci</i>	<i>mìrēci</i>
<i>trúbiti</i>	→	<i>trúbēci</i>	<i>trùbēci</i>
<i>žúriti</i>	→	<i>žúrēci</i>	<i>žùrēci</i>

Početni slog skraćuju i pridjevi iz te skupine kojima je u osnovi fonemski slijed *-ije-* (od staroga jata):

PRILOG PRIDJEV

<i>slījéditi</i>	→	<i>slījédēci</i>	<i>sljèdēci</i>
<i>svijétliti</i>	→	<i>svijétlēci</i>	<i>svjètlēci</i>
<i>prijétiti</i>	→	<i>prijétēci</i>	<i>prjètēci</i>

Brozović drži da se može govoriti o načelnome skraćivanju »dugouzlaznoga naglasaka u kratkouzlazni u osnovama s jatom, kao i u onima bez nje-

⁴ R. Katičić, Gramatika Bartola Kašića, *Rad JAZU* 388, 1981, str. 74.

⁵ Starije hrvatsko gramatičko nazivlje obiluje pridjevima toga tipa. Tako npr. u Starčevićевой *Ričoslovnici* iz 1812. nalazimo: *kazajući*, *zapovijedajući* i *vezajući* način za indikativ, imperativ i konjunktiv te *pitajuća pridstavka* za upitnu rečenicu. U Babukićevoj *Ilirskoj slovnici* iz 1854. među suglasnicima su *svištući* i *žuboreći*, aktiv je

ga.«⁶ On tu pojavu (´ → `) drži strukturnom inovacijom u sustavu.

Trosložni pridjevi izvedeni od glagola na *-iti* i *-ati* koji na prvome slogu imaju kratkouzlazni naglasak, u pridjevu zadržavaju kratkouzlazni naglasak, a u prilogu mijenjaju kratkouzlazni u kratkosilazni naglasak:

PRIOLOG PRIDJEV

nòsiti → *nòsěći* *nòsěći*
pròsiti → *pròsěći* *pròsěći*
làgati → *làžūći* *làžūći*

Naglasak pridjeva izvedenih od glagola na *-ávati* s pet ili više slogova, ostao bi prema Anićeveu bilježenju nepromijenjen, tj. dugouzlazni, pa bi se pridjevi izvedeni od tih glagola razlikovali od priloga samo duljinom posljednjega sloga:

	PRIOLOG	PRIDJEV
<i>ograničávati</i>	→ <i>ograničávajūći</i>	<i>ograničávajūći</i>
<i>osvježávati</i>	→ <i>osvježávajūći</i>	<i>osvježávajūći</i>
<i>rasprskávati</i>	→ <i>rasprskávajūći</i>	<i>rasprskávajūći</i>

Primijećena su međutim odstupanja od toga naglasnoga tipa u manjega dijela ispitanika u anketi provedenoj za potrebe ovoga rada. Riječ je o pojavi kratkouzlaznoga naglasaka na *-áva-* u pridjevima *obecávajūći* i *opravdávajūći* pa bi tu pojavu valjalo još istražiti.

Pridjevna poraba participa u hrvatskome jeziku vrlo je stara i datira od najranijih pisanih spomenika. Potvrde su bezbrojne i ne treba ih navoditi, jednako za štokavske kao i za kajkavske i čakavske spomenike i kontinuirano se protežu u hrvatskoj knjizi sve do 1920-ih godina, kada se naglo počinju gubiti kao posljedica provođenja maretićevske gramatičke norme. Maretić je participima prezenta i perfekta u njihovoj punoj sintaktičkoj funkciji, dakle i s pripadajućom kategorijom atributnosti i sklonljivosti, pristupio kao nenarodnoj jezičnoj odlici i stoga ju kao knjiško nasljeđe proglasio nenormativnom, oslanjajući se u prvome redu na Karadžićev jezik.⁷

Građa prikupljena u ovom radu pokazuje da se, unatoč normativnoj za-

čineće, a pasiv *trpeće stanje*, glagoli su *smjerajući* (verba objectiva) i *nesmjerajući* (verba subjectiva), *prelazeći* (transitiva) i *neprelazeći* (intransitiva), *pričinjavajući* (causativa, factitiva), *trajući* (*nastavljajući*, *opetujući*, *počešćujući*) i *minući*, a indikativ *kažući način*. U posljednjem primjeru pridjev *kažući* izveden je od svršenoga glagola.

⁶ D. Brozović: O popridjevljenju participa tipa slijedeći, prijeteći, *Jezik* 1985/86:2, str. 44.

⁷ Međutim, i u Karadžićevim se prvim spisima može naći potvrda za atributnu porabu participa, npr. u *Pismenici serbskoga jezika* iz 1814. piše *oduljujuće* i *podizhuće origlasilo*.

brani i lektorskim zahvatima u tom smislu (ti su pridjevi u atributnoj službi zamjenjivani odnosnim rečenicama, a u sintagmatskim svezama drugim pridjevima), pridjevna poraba participa sačuvala i u suvremenome hrvatskome jeziku. Njihova je poraba u atributnoj službi najčešća u prijevodnoj književnosti, posebice s klasičnih jezika, a u svakodnevnome govoru u stajaćim svezama, najčešće kao dio naziva. Zamjećuje se da se njihov broj povećava u novije doba, što se može tumačiti labavljenjem, odnosno napuštanjem maretićevskoga kanona.

Maretićev pristup tim pridjevima odrazio se djelomice i u hrvatskim slovnica i u rječnicima. U *Hrvatskoj gramatici* Zavoda za hrvatski jezik iz 1995. među pridjevima se uopće ne spominju oni participnoga postanja, a u poglavju Povijesne jezične promjene govori se o participu aktivnom (glagolski prilog sadašnji) te se navode pridjevni oblici na *-učl-eć* i *-učil-eći* neodređenoga i određenoga vida (*hvaleć, hvaleća, hvaleće – hvaleći, hvaleća, hvaleće; pletuč, pletuća, pletuće – pletući, pletuća, pletuće*). Tu se tvrdi da se u štokavskim govorima, koji su osnova književnomu jeziku, pridjevna poraba aktivnoga participa prezenta izgubila i da je on postao prilog, a da su ostatci njegove nekadašnje pridjevne porabe pridjevi *goruč* i *vruč*. Na kraju se napominje da se kao pridjevi upotrebljavaju *budući, odgovarajući, tekući* i da, »premda se u suvremenom književnom jeziku pridjevska upotreba participa prezenta izbjegava, ona se i danas često nameće piscima.«⁸

Za razliku od *Hrvatske gramatike*, u *Oblicima Nacrta za gramatiku hrvatskoga književnog jezika* 1991. među odnosnim pridjevima navode se »popridjevljeni glagolski prilozi« *leteći* (tanjur), *lutajući* (reporter), *noseća* (žena), *svijetleće* (!) (tijelo), *postojeće* (stanje), *ploveće* (kazalište), *ohrabrujući* (podaci), *plutajuća* (tvornica). Napominje se da su takva postanka i neki kvalitativni pridjevi: *vruč* (kruh), *moguć* (slučaj), *svemoguć* (čovjek).⁹

Gramatički sadržaj tih pridjeva ovisi o funkciji koju imaju uz imenicu kojoj se pridjevaju ili pak o funkciji u rečenici (diskurzu), pa mogu biti odnosni i opisni. U svezama s imenicama kada su dijelovi stručnoga naziva, kada daju imenici trajno obilježje, imaju funkciju odnosnih pridjeva (*viseća kuhinja, trajnožareća peč*), a kao obični imenični atributi u funkciji su opisnih pridjeva (*osvježujući napitak, blješteća reklama, gorući problem, jureći vlak*).

U dijela tih pridjeva u nominativu jednine javlja se završno *-ć*, što je staro-hrvatski participni nastavak *-ć(ī)*. Ti pridjevi imaju određeni i neodređeni lik (*boječ, boleć, držeć, noseć, smrdeć*), a neki među njima i komparaciju (*vruč, goruč, moguć*). To je u suvremenome jeziku skupina koja je sačuvala najstarija morfološka obilježja participa, pa je prosječan govornik i ne prepoznaje kao onu koja je glagolskoga postanja.

⁸ *Hrvatska gramatika*, Zagreb 1995, str. 634–635.

⁹ *Povijesni pregled, glasovi i oblici hrvatskoga književnog jezika*, Zagreb 1991, str. 614.

U građi se nahodi i desetak složenih pridjeva, koji su također uvršteni u tablicu i visoke su čestotnosti: *bogoboječ(i)*, *dobrodržječ(i)*, *dobrostoječ(i)*, *glavnozapovjedajući*, *nehtijući*, *nevažeci*, *slobodnomisleći*, *sporogoreći*, *sporumisleći*, *spororastući*, *srceslamajući*, *trajnožareći*.

Semantički sadržaj pridjeva na -ći participnoga postanja određuje se definicijom 'koji obavlja radnju', pa bi *jureći vlak* bio 'vlak koji juri', *kipući lonac* 'lonac koji kipi', *umirući čovjek* 'čovjek koji umire'. Tim se pridjevima ističe procesualnost glagolske radnje čije posljedice u trenutku izricanja nisu do kraja prešle na imenicu uz koju je pridjev. Stoga je njihovo zamjenjivanje drugim pridjevima (prije radi provođenja propisane norme) često nemoguće.¹⁰

Pridjevi iz druge skupine u ovoj građi obično se u hrvatskim gramatičkim i tvorbenim priručnicima opisuju kao pridjevi na -aći. O njihovu postanju nema jedinstvenoga mišljenja. Jedni drže da su se razvili iz supina (Putanec),¹¹ a drugi da su i oni participnoga postanja (Skok).¹² Skok ih izvodi od nesvršenih glagola na -a-ti.

U svojoj *Tvorbi riječi* Babić govori o sufiksu -aći te napominje da je slabo plodan i da se njime izvode pridjevi od prezentskih osnova neprefiguriranih nesvršenih glagola (u našoj građi ima primjera i od prefiguriranih glagola – *nadjevaći*, *poljevaći*) na -ati i da označuje odnos prema radnji izrečenoj glagolskom imenicom od istoga glagola.¹³

U *Oblicima Nacrta za gramatiku hrvatskoga književnog jezika* ti se pridjevi ne spominju.

U *Hrvatskoj gramatici* Zavoda za hrvatski jezik iz 1995. među sufiksima kojima se tvore posvojni pridjevi nalazi se i sufiks -aći, za koji se veli da se njime izvode pridjevi od glagola na -ati i da označuju odnos prema radnji osnovnoga glagola (*brijaći*, *jahaći*, *kupaći*, *pisaći*, *stajaći*, *šivaći*), što je preuzeto od Babića. Dodaje se da se rjeđe tvore od drugih glagola (jesti – *jedaći*, plesti – *pletaći*, sjediti – *sjedaći*, vršiti – *vršaći*).¹⁴

Taj navod potvrđuju i primjeri iz naše građe, koji pokazuju da je pretežni dio tih pridjeva izveden od glagola na -ati, jedan manji dio od glagola na -iti (*brusaći*, *bušaći*, *cjedaći*, *kosaći*, *krojaći*, *mjesaći*, *pržaći*, *pušaći*, *vršaći*¹⁵), drugi od

¹⁰ Među takvim neuspješnim zamjenama u hrvatskome jeziku navodim biblijskoga *nevjerujućega Tomu* iz Ivanova evanđelja. Toma »koji ne vjeruje« dok ne vidi, dakle sumnja, prometnuo se od *sumnjajućega* (sumnjičavca) u *nevjernoga* ili *nevjerovanoga* Tomu.

¹¹ V. Putanec, Bilješka o funkcionalnosti sufiksa -aci, *Jezik* 1977/78:1, str. 20–22.

¹² P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika* I, Zagreb 1971, str. 7.

¹³ N. dj., str. 393.

¹⁴ N. dj. 366.

¹⁵ Ili od *vrći*.

glagola na *-jeti* (*gudaći, letaći*),¹⁶ a treći od glagola koji nemaju infinitivno-aoristnoga morfa, tj. onih na *-Øti*, kojim su obuhvaćeni glagoli prve vrste prvoga razreda (*beraći, dubaći, jedaći, pasaći, pekaći, pletaći, predaći*).

To bi upućivalo na zaključak da pri opisu njihova tvorbenoga obrasca valja isključiti načelnu premisu dase izvode od glagola na *-ati* te uspostaviti pravilo dase izvode od prezentske osnove kojoj se dodaje formant *-a-* i sufiks *-ći*:

brus-a-ći
gud-a-ći
jed-a-ći
kop-a-ći
let-a-ći
prž-a-ći
sjed-a-ći

U našoj su građi izuzetci pridjevi *pasaci* (< *pasati*) i *stajaci*, izvedeni od infinitivne osnove.

Ovdje se otvara pitanje svrhovitosti našega opisa njihova tvorbenoga obrasca u odnosu na dosadašnji, koji je govorio o sufiksu *-aći* dodanu prezentnoj osnovi. Ovdje ponuđen tvorbeni opis čini nam se sustavniji jer izlučuje participni sufiks *-ći*, koji je i u osnovi tih pridjeva, a koji ih povezuje s pridjevima iz prve skupine.

Svi su izvedeni od nesvršenih glagola i imaju kratkouzlazni naglasak.

Ako je u glagolskoj osnovi fonemski slijed *-ije-* (od nekadašnjega jata), on se pokrađuje u *-je-*, isto kao i u pridjeva iz prve skupine:

cijéd(iti) → *cjèdāći*
mijés(iti) → *mjèsāći*
polijév(ati) → *poljèvāći*

No za razliku od pridjeva iz prve skupine, za ove se tvrdi da nemaju dulju jezičnu povijest. U dijakronijskome Akademijinu rječniku malo je primjera i većinom su Šulekovi, odnosno iz njegova njemačko-hrvatskoga rječnika, a popraćeni su bilješkom da se javljaju od novijega doba. To tvrdi i Putanec vezujući ih semantički »uz urbanizaciju i industrijalizaciju«.¹⁷

Ipak ima razloga da posumnjamo u taj navod. Iz naše se građe razabire da je velik dio tih pridjeva vezan uz različite zanate ili seoske poslove i predmete seoskoga domaćinstva (*krojaći, šivaći, pletaći, mjesaći, kopaći, brusaci*...). To potkrepljuje i jedan navod baš iz Akademijina rječnika uz pridjev *mjèsāći*, gdje stoji da ga je u tom liku i s tim naglaskom zabilježio Stjepan Ivšić u Kaniži kraj Broda u Slavoniji.¹⁸ To bi značilo da ti pridjevi nisu knjiškoga postanja

¹⁶ Pridjev *sjedaci* može se izvesti od glagola *sjediti* i *sjedjeti*.

¹⁷ N. dj., str. 21.

¹⁸ *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika* VI, JAZU, Zagreb 1904–10, str. 795.

nego da su svojina pučkih govora.

Semantički sadržaj pridjeva iz te skupine obično se određuje sintagmom 'koji služi za', odnosno, 'koji služi za radnju koju izriče glagol od kojeg je pridjev izveden'. U toj definiciji mogu nas pokolebati primjeri s pridjevom *stajajući* u svezama *stajajuća zvijezda/voda/svjetiljka*, ili naš primjer *letaći instruktor*. Njihovo značenje ne može se opisati definicijom 'koji služi za'. *Letaći* u svezi *letaći instruktor* ne znači instruktora 'koji služi za letenje' nego instruktora 'koji poučava letenje'. Isto tako *stajajući* u svezama *stajajuća zvijezda/voda/svjetiljka* ne znači 'zvijezda/voda/svjetiljka koja služi za stajanje' nego je stajanje, osobina (svojstvo) te zvijezde/vode/svjetiljke.

Kako pridjevi nisu samostalne riječi, značenje pridjevnih sufiksa u načelu se ne određuje izvan sintagmatskih (i iznadsintagmatskih) odnosa. Ipak, u težnji za formalizacijom u lingvističkome opisu semantike pojedinih sufiksa nastoji se pronaći opća definicija izvanjezičnoga sadržaja kojom bi bila obuhvaćeno što više značenja. Sadržaj pridjeva *šivaći* u svezi *šivaća igla* može se definirati dvojako: 'igla za šivanje' ili 'igla kojom se šiva'. Tako je i s *plivaćim mjehurom* u riba. To je mjehur 'koji služi za plivanje' ili 'kojim se pliva'. Međutim pridjev *spavaći* u svezi *spavaća soba* može se definirati samo 'soba za spavanje', odnosno 'soba u kojoj se spava'. Čini se stoga da je Babićeva definicija sadržaja tih pridjeva kada kaže da »označuj/u/ odnos prema radnji izrečenoj glagolskom imenicom od iste osnove« bolja jer je obuhvatnija.

Dvije pridjevne skupine o kojima je bilo riječi u ovom radu povezuje sufiks *-ći* participnoga postanja. On je i izlučen u njihovu tvorbenome obrascu. To može biti predmetom prijepora zbog uobičajene diobe pridjevnih sufiksa u našim gramatikama i tvorbama, u kojima je sufiks *-āći* izlučen kao poseban pridjevni sufiks. Ako bi se prihvatila dosadašnja interpretacija tvorbenoga obrasca te skupine pridjeva glagolskoga postanja, onda bi popis pridjevnih sufiksa valjalo proširiti i sufiksima *-ēći* i *-ūći* glagolskoga postanja iz prve ovdje obrađene skupine, koji kao posebni sufiksi nisu izlučeni u našoj tvorbi. To mi se učinilo određenim nedostatkom, pa sam pokušala riješiti problem na ovaj način.

Zaključno se može reći da se pridjevi glagolskoga postanja na *-ći* tvore od prezentske osnove formantima *-a-*, *-e-* i *-u-*. Sadržaj pridjeva koji pred sufiksom *-ći* imaju formante *-e-* i *-u-* može se odrediti definicijom 'koji obavlja radnju', a sadržaj pridjeva koji pred sufiksalmim *-ći* imaju formant *-a-* definicijom 'koji je u odnosu (vezi) s radnjom'.

Bilješka uz tablicu

Grada je abecedirana i uspoređena s građom u deset hrvatskih rječnika: četiri pravopisna (*Hrvatski pravopis* iz 1944 /1/, *Pravopis hrvatskosrpskoga književnog jezika* iz 1960 /2/, *Pravopisni priručnik hrvatskoga ili srpskoga jezika* iz 1987 /3/, *Hrvatski pravopis* iz 1994 /4/) šest drugih različite naravi: dijakronijski *Rječnik*

hrvatskoga ili srpskoga jezika JAZU /5/, Parčićev *Hrvatsko-talijanski rječnik* iz 1902 /6/, Matešićev *Odostražnik* /7/, *Hrvatsko-njemački rječnik* iz 1987. B. Jakić i A. Hurma /8/, Anićev *Rječnik hrvatskoga jezika* iz 1994 /9/ i *Hrvatsko-latinski enciklopedijski rječnik* Joze Marevića iz 1997 /10/.

Dobiveni rezultati prikazani su tablično. Upotrijebljeni su znakovi + i – za prisutnost, odnosno odsutnost pojedinoga pridjeva u svakome rječniku. Kosim pismom označeni su pridjevi koji pred sufiksom imaju formant *-a-*, a uspravnim oni koji imaju formante *-e-* i *-u-* i koji su oblikom nalik glagolskim priložima. Zbog oblične sličnosti tih pridjeva s priložima, u naglasno neobilježenima rječnicima prisutnim se drži jedino onaj lik uz koji je izrijekom navedeno da je pridjev, a u naglasno obilježenima rječnicima samo prozodijski točan lik. Ondje gdje nije bilo jasno kako je pridjev interpretiran, stavljen je upitnik ?. Očekivalo se da će, s obzirom na jasnu morfološku i prozodijsku sliku, najveći broj tih pridjeva biti obrađen u rječnicima kao samostalne riječi. Pokazalo se, međutim, da u većini rječnika oni nisu tako interpretirani, da pače da su u naglasno neobilježenima rječnicima pridjevi izvedeni od glagola koji u infinitivu imaju *-iti/-jeti* vrlo često izjednačeni u pismu s glagolskim prilogom sadašnjim unatoč spomenutim razlikama u prozodiji i u pismu, ili su pak pridjevi proglašeni priložima, a prilozi pridjevima (npr. *svjetleći* u Marevića, *prijeteći* u rječniku B. Jakić i A. Hurma).

Najprije su analizirani pravopisni rječnici jer su obrađivani pridjevi pravopisno višestruko zanimljivi (budući da naši pravopisi tradicionalno preuzimaju dijelove gramatičkoga opisa): zbog nesigurnosti većine hrvatskih govornika u pisanju afrikate /ć/ i zbog značenjske razlike pridjeva tipa *plivaći:plivački*. Sadržaj pridjeva tipa *plivački* u rječnicima se najčešće određuje kao »što se odnosi na radnju i na vršitelja radnje«. Međutim, dosljednim uvrštenjem sufiksa *-ći* u rječnički sustav u značenju 'što se odnosi na radnju', povećala bi se izražajnost hrvatskoga jezika i postigla funkcionalnija razdioba sufiksa. Sadržaj sufiksa *-čkī* (< *-skī*) u pridjeva tipa *plivački* mogao bi se odrediti 'što se odnosi na vršitelja radnje', a sadržaj sufiksa *-ći* u pridjeva tipa *plivaći* 'što se odnosi na samu radnju'. Po toj razdiobi salon bi bio *krojaći*, društvo *plesaće*, glazbala *puhaća*,¹⁹ igla *krojačka* (tj. krojačeva, za razliku od *postolarske*, tj. postolareve), ali i *šivaća* (za šivanje, kojom se šiva, za razliku od *pletaće*, za pletenje, kojom se plete).

Pridjevni sufiks *-ći* plodan je sufiks. Broj je pridjeva u suvremenome jeziku njime tvoren velik, posebice onih koji pred sufiksom imaju formant *-a-*. On je i motivirajući morfem u tvorbi imenica (*stajaćica*, *kopaćica*, *sijaćica*, *tekućica...*) i drugih pridjeva (*bolećiv*, *molećiv*, *spavaćiv...*). Nesumnjivo, to je razli-

¹⁹ Ne *duhačka* ni *duhaća*, kako se obično bilježi u rječnicima, jer se zvuk u njima ostvaruje *puhanjem*. I njihov dio koji se prinosi ustima, *pisak*, izveden je od glagola *pihati* (< **pyhati*).

kovno funkcionalan sufiks koji izražajnost i iznijansiranoš hrvatskoga jezika čini još većom, ali na žalost u rječnicima nije tako zabilježeno.

Najmanje potvrda za obje pridjevne skupine nađeno je u Parčičevu i Akademijinu rječniku, a najviše u posljednjemu koji je konzultiran, Marevićevu. Mnogi sasvim uobičajeni pridjevi nisu pronađeni ni u jednom rječniku: *bacaći, beraći, biraći, blješteći, brisaći, brišući* (u korpusu više puta potvrđen u sintagmi *brišući let*), *cjepaći, deraći, gataći, gutaći, hrvaći, hvataći, ishodeći, izlazeći, jureći, kasaći, kotrljajući, nadjevaći, navađajući, pjevaći, žvakaći* itd.

Osim toga, u mnogim su rječnicima navedene riječi izvedene od pridjevnih likova na *-ći*, iako tih pridjeva nema u njima, npr.: u Akademijinu rječniku ima *sjedećiv, trpećiv, ali nema sjedeći, trpeć(i)*, u Parčića ima *bolećiv* i *spavaćiv*, nema *boleći* i *spavaći*, u Anića ima *beraćica, bolećiv, bolećivo, jahaćica*, ali nema *beraći, boleć(i), jahaći* itd.

Rječnička i gramatička građa, uspoređena s našom građom, koja je i sama tek djelić bogate hrvatske jezične baštine, pokazuje da pridjevi na *-ći* nisu sustavno prikazani te da taj pridjevni sufiks uglavnom nije prepoznat kao poseban i plodan sufiks u sustavu pridjevnih sufiksa.

Pridjevi	R j e č n i c i									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
<i>bàcāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>bèrāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>birāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>bìrajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>blìstajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>blùdēći</i>	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-
<i>bljēšteći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>bogobòjēc(ī)</i>	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-
<i>bòjēc(ī)</i>	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-
<i>bòlēc(ī)</i>	-	+	+	+	+	+	+	-	-	-
<i>brìjāći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>brìsāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>brìšūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>brùsaći</i>	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+
<i>bùdūći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>bùktēći</i>	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-
<i>bùsaći</i>	+	-	+	-	-	-	-	-	+	+
<i>cìljajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>cjèdāći</i>	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-
<i>cjelivāći</i>	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-
<i>cjèpāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>crtāći</i>	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
<i>cvàtūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>čìpkāći</i>	+	+	-	+	+	-	+	-	-	+
<i>čìstāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>čìtaći</i>	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-
<i>dèrāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>dobrodžžēc(ī)</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-
<i>dobrostòjēc(ī)</i>	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+
<i>dòjdūći</i>	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+
<i>dopùštajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>džžēc(ī)</i>	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>dùbāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>gàtāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>glavnozapovjédajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>gòrūc(ī)</i>	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>gospodàrēći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>gospòdujūći</i>	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
<i>gòstujūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>grìjāći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>gùdāći</i>	+	+	+	+	-	-	+	-	+	+
<i>gùtāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>hòdajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+
<i>hrvāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>hrvàtujūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>hvàtāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>ìdūći</i>	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
<i>igraći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>ishoděći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>izlazěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>iznenàdujúći</i>	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+
<i>izùvāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>jāhāći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
<i>jědāći</i>	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
<i>jürěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kāsāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kìpěći</i>	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+
<i>kìptěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kìpūć(i)</i>	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+
<i>klìzāći</i>	-	+	+	-	-	-	+	+	-	+
<i>klìzajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>kòpāći</i>	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+
<i>kòsāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kotrljajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kòvāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kròjāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>křpāći</i>	-	+	+	-	-	-	+	+	-	+
<i>krstārěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>kùděći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kùglāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>kùhāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+
<i>kùpāći</i>	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>làskajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>lètāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>lètěći</i>	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
<i>lèžāći</i>	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-
<i>lèžěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-
<i>lùtajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>mìnūći</i>	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-
<i>mislěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+
<i>mjàrāći</i>	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+
<i>mjàsāći</i>	+	+	-	+	+	-	+	-	-	-
<i>mògūć(i)</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
<i>mžzěć(i)</i>	-	-	-	-	+	-	+	-	-	+
<i>nàdirūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
<i>nadjèvāći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nadòlazěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nàpredujūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nàstojěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nastùpajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>navàđajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nàvoděći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nedòstajūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+
<i>nèhtijūći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nèhtjěći</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>nevāžěći</i>	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+
<i>nòsěć(i)</i>	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
obećavajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
obespokojāvajūći	–	–	–	–	–	–	+	–	–	–
obūvāći	+	+	+	+	+	+	+	–	–	+
odgovārajūći	–	–	–	–	–	–	+	+	+	+
odlūčujūći	–	–	–	–	–	–	–	+	+	+
odobrāvajūći	–	–	–	–	–	–	–	+	–	+
određujūći	–	–	–	–	–	–	+	–	–	–
ograničāvajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
ograničujūći	+	–	–	–	–	–	–	–	–	+
ohrabrujūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
okljèvajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
okrèplujūći	–	–	?	–	–	–	+	–	–	+
olakšāvajūći	–	+	–	–	–	–	+	+	+	+
onespokojāvajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	+	+
oprāštajūći	–	–	?	–	–	–	–	–	–	+
opravdāvajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
optūžujūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ōrāći	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
osigurāvajūći	+	+	–	–	–	–	+	+	+	+
oslobādjūći	+	–	?	–	–	–	–	–	–	+
osljèplujūći	+	–	?	–	–	–	–	–	–	–
osvježāvajūć(ī)	–	–	–	–	–	–	–	–	+	+
osvjèžujūći	–	–	–	–	–	–	+	–	–	–
otežāvajūći	–	–	–	–	–	–	+	+	+	+
pàdajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	+	+
pāsāći (< pasati)	+	?	–	–	+	+	?	–	–	–
pāsāći (< pasti)	–	?	–	–	+	+	?	–	–	+
pèkāći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
pèrāći	+	+	+	+	–	–	+	+	–	+
pījāći	–	+	+	+	+	–	+	+	–	+
pīsāći	+	–	–	–	–	–	+	+	+	+
pišāći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
pjevāći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
plāčūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
plāmtēći	+	–	?	–	–	–	–	+	–	–
plēsāći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
plètāći	+	+	+	+	–	+	+	+	+	+
plètēći	–	–	–	–	+	–	–	–	–	–
plivāći	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
plòvēcī	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
plūtajūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
pobūđivāći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
pobūđujūći	–	–	?	–	–	–	–	–	–	–
podražujūći	–	–	–	–	–	–	+	–	–	+
poljèvoāći	–	+	+	–	+	+	+	–	–	–
ponizujūći	+	–	–	–	–	–	–	+	+	+
ponižāvajūći	–	–	–	–	–	–	+	–	–	+
porožāvajūći	–	–	–	–	–	–	–	+	+	+
pòstojećī	+	–	+	–	–	–	+	+	+	+
pòtičūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
potkrèpljujúći	–	–	?	–	–	–	–	–	–	–
pozdrávljajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
pràtèći	–	–	–	?	–	–	–	+	+	+
<i>prèdàći</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
predidūći	+	–	–	–	–	+	+	–	–	–
prèdstojèći	+	–	+	+	+	–	+	+	+	+
prjètèći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>pržàći</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>pùhàći</i>	+	+	+	+	+	+	+	–	–	+
<i>pùšàći</i>	–	+	+	+	–	–	+	+	+	+
pùtujúći	–	+	–	+	–	–	+	+	+	+
pùzajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ràspadajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
raspàljujúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
rasprskávajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
ràstūći	–	–	–	–	–	–	+	+	+	+
ràtujúći	–	–	–	–	–	–	+	–	–	+
ràvnajúći	–	–	–	–	–	+	–	–	–	–
<i>ribàći</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ričūći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
riđajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>risàći</i>	–	+	+	+	–	+	+	+	–	+
riťajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	+
rukovòdèći	–	–	–	–	–	–	+	+	+	+
sablàžnjujúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
samonàvodèći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
samostòjèći	–	–	–	–	+	–	–	–	+	+
<i>sijàći</i>	–	+	+	+	+	+	+	+	–	+
<i>sisàći</i>	–	+	+	+	–	+	+	–	–	+
<i>sjèdàći</i>	–	–	+	+	–	+	–	–	–	+
<i>sjèdèći</i>	–	+	–	+	–	–	+	+	–	+
<i>sjèkàći</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>skrivàći</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>slàgàći</i>	+	+	+	+	–	–	+	–	+	+
slàmajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
slobodnomislèći	–	–	–	–	+	–	–	–	–	–
slùžbujúći	–	–	–	–	–	–	+	+	+	+
sljèdèći	–	+	+	+	–	–	+	–	+	+
smìrujúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
smìrèć(i)	–	+	+	+	+	–	+	–	–	+
spašávajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>spàvàći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
sporogòrèći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
sporomislèći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
spororàstūći	–	–	–	–	–	–	–	–	+	+
sťbujúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
srceslàmajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
<i>stàjàći</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
stòjèći	–	–	–	–	–	–	+	–	+	+
stùpajúći	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
svèmogūc(i)	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
svèznajūc(i)	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
svjètlēći	-	+	-	+	-	-	+	+	+	+
šāptāći	-	+	+	+	-	-	+	-	-	-
šētāći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
šišāći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
šivāći	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
šūmēći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
tēglēći	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
tēkūći	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
tīčūći	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-
tīnjajūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
tīpkāći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
trāgāći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
trajnožārēći	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-
tīkāći	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+
tīpēc(i)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
tūgūjūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
tvōrēći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ublāžūjūći	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+
uglāvljūjūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ugovārajūći	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
ukalūpljūjūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ukljūčuujūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ukorjènjūjūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ūmirūći	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+
umīrūjūći	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+
unīštūjūći	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-
ūpijāći	-	+	+	+	-	-	+	-	-	-
upījajūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
upozorāvajūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
uprāvljajūc(i)	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-
usmīrcujūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
uspāvljūjūći	-	+	-	+	-	-	+	+	-	+
utāžujūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
utīkujūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
uznemīrūjūći	-	-	-	+	-	-	+	+	+	+
vāpijūći	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+
vāžēći	-	+	-	+	-	-	+	+	+	+
vēsłāći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
vīsēći	+	+	-	+	-	-	-	+	+	+
vłādajūći	-	+	-	+	-	-	+	+	+	-
vōdēći	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+
vrjèdēći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
vīšāći	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+
vrūc(i)	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
zadovoljāvajūći	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-
zaglūpljūjūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
zaglūšujūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
zahvālujūći	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
zanemàrujūći	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
zapànjujūći	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-
zapovjédajūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
zaprepàšcujući	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
zasljèpljujūći	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-
zastràšujūći	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+
zbùnjujūći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
znàčēći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
zvèčēći	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-
žàrēći	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+
ždèràći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
živūći	-	+	+	+	-	+	+	-	+	+
žubòrēći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
žvákāći	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+

Verbal origin adjectives with suffix *-ći* in the Croatian dictionaries

Summary

The paper deals with two groups of the adjectives with suffix *-ći* that take origin from the verbs. The adjectives from the first group have presuffixal formants *-e-* and *-u-*. Their meaning can be defined as 'which do the action'. Those from the second group have presuffixal formant *-a-*. They can be defined 'which is in the relation with the action'.

Ključne riječi: pridjevi na *-ći*, hrvatski
 Key words: adjectives in *-ći*, Croatian